

## پایداری در معماری و شهر سازی

International Congress on Contemporary Sustainable Architecture and Urbanism



## سیر تحول هویت در معماری ایرانی

سروناز حسین رضوی<sup>۱\*</sup>، نیلوفر قهقایی نظام آبادی<sup>۲</sup>

۱- پژوهشگر دکترای شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد پردیس

## چکیده

هویت یک فضا مجموعه ای از نشانه هاست که وجه مشخصه آن از لحاظ فرهنگی و کارکردی برای هر سرزمینی محسوب می شود. در معماری گذشته، طاق، چهارایوانی و حیاط مرکزی و... عناصر هویتی معماری ایران زمین بودند که در حال حاضر رفته رفته به فراموشی سپرده شده و جایگاه خود را هم از نظر طراحی و هم از نظر کارکردی از دست داده اند. هنر ایرانی متأثر از مبانی فکری ایرانی، هنری مفهومی است. اشتراک در مبانی فکری و تلاش برای حفظ و انتقال اصول و معیارهای هویت ایرانی به زبان و بیان هر دوره، موجب پیوستگی هویتی با آثار دوران گذشته شده است؛ اما در دوران معاصر به دلیل نقصان در توجه به جهان بینی جامعه در ایجاد زبان و بیان مشترک گسست هایی در این مسیر ایجاد شده است. مقوله ای به نام هویت سابقه ای به بلندای تاریخ دارد. آن زمان که انسان احساس کرد باید به کیستی و چیستی خود در برابر طبیعت و ماورای آن پاسخ گوید، هویت متولد شد. در پژوهش حاضر به منظور روشن شدن حقیقت مفهوم هویت در روند معماری ایرانی، با روش تحلیلی-توصیفی و با استفاده از مطالعات اسنادی، این مهم مورد بررسی قرار گرفته شده است.

**واژه های کلیدی:** مفهوم هویت، هویت در معماری، هویت ایرانی، معماری ایرانی، تحول هویت